

for Diebliffet ikke at gjøre. Jeg nærer det Haab, at enkelte Medlemmer af Thinget, naar denne Sag gaar til Udvalg, vilde, jo mere de prøve den, desto mere finde sig foranledigede til at overveie, om vi ikke endnu bør gribe til denne Fremgangsmaade. Jeg skal derved afholde mig fra at gaar ind paa nærmere Optringer om selve Udfastet i det Hele. Jeg vil blot som et Exempel tillade mig at anføre, at naar man vilde vurdere Ministeriernes For-nydenheder med Hensyn til Arbejder og med Hensyn til de Arbeidere, de maae have, da vilde jo Spørgsmaalet om, hvor Meget der kunde henlægges andetsteds, til Communerne o. s. v.; komme i Betragtning; men da vilde det ogsaa være et Spørgsmaal, om f. Ex. vidtløftige Institutioner, som Amtmandsinstitutionen, bør bibeholdes i et Land som vort, der ikke er større end mange franske Departementer, og som derfor, jeg havde nær sagt kun med Unatur kan synes at være stykket ud mellem en forholdsvis talrig Klasse Smaakonger, der koste overmaade Meget og hde overmaade Lidet.

Bale: Det vil vistnok erkjendes, at en Sag som denne, der angaar, hvorledes det Middel, igjennem hvilket den udøvende Magt bestyrer de Anliggender, der ere henlagte under dens nærmeste Naadighed, indrettes, maa være af allerførste Vigtighed for Repræsentationen. Den Lov, der her foreligger, kan opfattes under et dobbelt Synspunkt. Stille vi os paa det Standpunkt at vilde tilvelebringe en heelt ny Bestyrelsesmaade, foranlediget ved de særdeles vigtige Forandringer, der ere skete i vort Fædrelands Stilling, saa kan et Forslag som dette vistnok ikke fra Repræsentationens Side erkjendes for at være fyldestgjørende. Seer man derimod hen til, at denne Lov er Opfyldelsen af en Pligt, der paahviler Regjeringen i Henhold til en tidligere Lov, nemlig at denne tidligere Lov inden et vist Naremaal Udgang skal gjen gennemsees og forelægges til Gjennemsyn for Repræsentationen, saa maa man indrømme, at her er forelagt et Forslag, der, naar man seer det efter i dets Enkelt-heder, maa erkjendes at vidne om en meget alvorlig Bestræbelse fra vedkommende Ministers Side for at lempe sig efter de Foran-

bringer, der i den nærmest foregaaende Tid ere indtraadte. Vil man nu gaar ud fra det første Synspunkt, at der skulde foreligge en Omordning af hele vort Regjeringsmaskineri, da vil Enhver indsee, at en saadan ikke passende kunde fuldbyrdes i den korte Tid, der er tilbage, indtil Loven er bestemt at skulle træde i Kraft, nemlig til 1ste April 1868. Vil man derimod behandle Loven fra det Synspunkt, at den søger at opfylde en Forpligtelse, der var paalagt Regjeringen efter en tidligere Lov, da vil der jo være Anledning til at gaar ind paa Lovens enkelte Bestemmelser og see at faae den færdig inden den givne Frist.

Ifølge den Stilling, jeg indtager, vil jeg, under den Forudsætning, at Loven bliver overgivet til et Udvalg, søge for de Medlemmer, der ikke ere inde i Forvaltningen af et offentligt Contoir, at give dem et lille Billede deraf. Naar de eftersee Bestemmelsen om, hvor mange Contoirchefer der f. Ex. ere til at bestyde de offentlige Forretninger, saa vil man omtrent kunne danne sig en Forestilling om Antallet af de Contoirer, der findes i Ministerierne. Til et saadant Contoirs indre Bestribelse — jeg siger den indre Bestribelse — hører der, for at begynde nedenfra, en Skriver, derefter 3, 4 à 5 Assistentter, 1, undertiden 2 Fuldmægtige og endelig en Contoirchef. Udenfor Contoiret ligger der 2 andre Bestillinger; den ene meget lav, den anden meget høi. Udenfor Contoiret er der Budde og ovenfor Contoiret er der Departementschefer, som have flere Contoirer under sig. Saaledes omtrent er Maskineriet. Seer fra et andet Synspunkt, kan man inddele disse Contoirernes Embeds- og Bestillingsmænd i 2 Afdelinger, nemlig dem, der ere kongelig ansatte, og dem, der ikke ere det. For at begynde frænen af, saa ere naturligvis Buddene ikke kongelig ansatte, Skrivelserne ikke kongelig ansatte og Assistentterne ikke kongelig ansatte; men derefter komme de 3 Classer, som ere kongelig ansatte, nemlig Fuldmægtigene, Contoircheferne og Departementscheferne.

I Henhold til Noget, der er fremført i den Deel af Finantsudvalgets Betænkning, som er os meddeelt, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et ganske enkelt Punkt,